

1509 4

VOORLOPIG VERSLAG

Bij de vaste Commissie voor de Sociale Verzekering, in wier handen dit wetsontwerp is gesteld, is een Nota betreffende het ontwerp binnengekomen van het lid der Kamer, de heer Van Lienden. De inhoud van deze Nota is in het verslag verwerkt.

De indiening van het onderhavige wetsvoorstel wordt door de commissie van harte toegejuicht. Het Praeventiefonds, dat de Minister hiermede in het leven wil roepen, beschouwt zij als een uitbreiding en vervolmaking van het thans bestaande Prophylaxefonds. Dit laatste heeft zijn nut ten voile bewezen en in het algemeen is hiermede uitnemend werk in het belang van de gezondheid van ons volk verricht. Een verruiming van de werkingssfeer van dit fonds verdient dan ook, naar het oordeel der commissie, alle waardering en met de strekking van het ontwerp kan zij mitsdien volledig accoord gaan.

De brede doelstelling van het op te richten fonds: „het nemen of bevorderen van maatregelen, welke strekken om ziekte te voorkomen of de gezondheid te bevorderen”, zal intussen — aldus de commissie — licht tot gevolg kunnen hebben, dat een ongelimiteerd aantal personen, organisaties en instanties zich om steun tot het fonds zal wenden. Het zou de commissie ongewenst voorkomen, wanneer de ter beschikking staande geldmiddelen versnipperd werden, hetgeen een noodzakelijk gevolg zou zijn van het inwilligen van al te veel aanvragen. De vraag kwam dan ook in de commissie naar voren, voor wie de fondsen naar de opvatting van de Minister bestemd zullen zijn. Het wetsontwerp geeft daaromtrent geen uitsluitel en de betreffende mededelingen in de Memorie van Toelichting bieden slechts een gering houvast. In het bijzonder zou de commissie gaarne vernemen of de Minister zich voorstelt, dat de gelden uitsluitend zullen worden verstrekt aan organisaties, die de bevordering van de volksgezondheid ten doel hebben, en of de Minister er mede zou kunnen instemmen, dat naast de besteding van geld aan directe voorzieningen t.b.v. de praeventieve volksgezondheid ook geld ter beschikking wordt gesteld voor versterking en verbetering van de organisaties, die in hoofdzaak dit praeventieve werk tot uitvoering brengen. Zullen — zo werd voorts gevraagd — naast particuliere verenigingen ook Overheidsinstellingen voor steun in aanmerking komen?

Hierbij aansluitend werd de vraag gesteld of en in hoeverre de t.b.c.-fondsen van de landelijke vakcentralen uit het nieuwe fonds ondersteuning zullen ontvangen. Men wees er op, dat het tekort aan sanatoriumruimte tot gevolg heeft, dat de bedoelde fondsen extra worden belast, omdat zij aan de t.b.c.-patiënten, die thuis verpleegd worden, en van wie er velen op de wachtlijsten van de sanatoria staan, uitkeringen verstrekken voor versterkende middelen. Speciaal met het oog hierop zou een bijdrage uit het Praeventiefonds de t.b.c.-fondsen zeer te stade komen.

Sommige andere leden vroegen of, indien de Minister deze vraag bevestigend zou beantwoorden, deze uitkering dan als van tijdelijke aard moet worden beschouwd, zulks gezien haar karakter, en of hiervoor extra-gelden ter beschikking van het fonds zullen komen.

Bij dit alles blijft de commissie zich er overigens van bewust, dat het terecht in de bedoeling ligt de beslissingen ter zake over te laten aan het bestuur van het fonds (al heeft de Minister een recht van veto); doch juist deze omstandigheid maakt het naar haar mening wenselijk, dat van Overheidswege welomschreven richtlijnen voor de besteding der middelen worden vastgesteld.

Enkele leden wezen er in dit verband op, dat de baten van het fonds door het bedrijfsleven worden bijeengebracht. Hiermede zal — zo meenden zij — in belangrijke mate rekening dienen te worden gehouden bij het opstellen van de zoëven bedoelde richtlijnen, al behoeft dit nog niet te betekenen, dat het fonds nu ook alleen en uitsluitend hulp zal mogen verlenen aan degenen, die de gelden opbrengen.

Andere leden zouden echter niet gaarne zien, dat de doelstelling van het fonds door richtlijnen al te zeer zou worden beperkt. Zij waren van mening, dat zulks een rationele praeventieve gezondheidszorg zou schaden, waardoor dan werkgevers en arbeiders ook weer zouden worden benadeeld.

De uitgebreide bevoegdheid, die het bestuur van het fonds bezit, doet de noodzaak van een zorgvuldige samenstelling van dit bestuur wel sterk gevoelen. Het ontwerp geeft, wat dit betreft, slechts de zekerheid, dat de centrale werkgevers- en werknemersorganisaties in

het bestuur vertegenwoordigd zullen zijn. Dit laatste acht de commissie juist, nu het ook de werkgevers en werknemers zijn, die de middelen opbrengen. Zij vraagt zich echter af of het niet wenselijk is, dat in het bestuur ook die groepen vertegenwoordigd zullen zijn, welke met de volksgezondheid speciale bemoeienis hebben en daarom op dat gebied als deskundig kunnen gelden. Met name denkt de commissie hier aan de Centrale Commissie voor de Volksgezondheid. Indien de Minister van de wenselijkheid van zulk een representatie in het bestuur overtuigd mocht zijn, acht hij het dan ook niet juist om dit in de wet voor te schrijven en daartoe artikel 3 van het ontwerp aan te vullen?

Artikel 1. In lid 1 wordt gezegd, dat de gelden van het fonds „zullen worden bestemd tot het nemen of bevorderen van maatregelen”, enz. Door sommige leden werd gevraagd of het niet juister zou zijn de woorden „nemen of” te laten vervallen. Het kan immers — zo meenden deze leden — niet in de bedoeling liggen, dat het fonds zelf maatregelen op dit gebied neemt. Het zal slechts door het geven van subsidiën de volksgezondheid dienen te bevorderen.

Artikel 3. Volgens welke normen zal het bestuur op de bestemming der middelen toezicht houden? Zal hierbij de doelmatigheid mede richtsnoer zijn of zal uitsluitend op de rechtmatigheid worden gelet?

Op welke wijze stelt de Minister zich voor, dat dit toezicht zich in de praktijk zal doen gelden? Ligt het niet voor de hand de Geneeskundige Inspectie der Volksgezondheid hiermede te belasten?

Artikel 4. De commissie vraagt zich af of het niet wenselijk zou zijn, dat de Minister geen besluiten tot vernietiging neemt dan na de Centrale Commissie voor de Volksgezondheid te hebben gehoord. Een desbetreffende zinsnede ware alsdan in het artikel op te nemen.

Aldus vastgesteld 28 Februari 1950.

VAN DEN BORN ¹⁾
DE GROOT
DE KORT
MOL
STAPELKAMP
FORTANIER—DE WIT.
KICKERT

¹⁾ Plaatsvervanger van de heer Suurhoff, die in het buitenland vertoeft.

1509 5

MEMORIE VAN ANTWOORD

(Ingezonden 24 Maart 1950)

Met voldoening vernam de ondergetekende, dat het onderhavige wetsvoorstel door de vaste Commissie voor de Sociale Verzekering van harte wordt toegejuicht en dat zij met de strekking van het ontwerp accoord gaat.

De ondergetekende deelt het oordeel van de commissie, dat het ongewenst zou zijn, wanneer de ter beschikking staande gelden van het Praeventiefonds zou worden versnipperd. Hiervoor behoeft echter geen vrees te bestaan, omdat mag worden vertrouwd, dat het beleid, hetwelk thans wordt gevolgd door het bestuur van het Prophylaxefonds, in grote lijnen zal worden voortgezet door het bestuur van het Praeventiefonds. De bestaande praktijk is, dat gelden vrijwel uitsluitend worden verstrekt aan landelijke organisaties, welke de bevordering van de volksgezondheid ten doel hebben. In de Memorie van Toelichting zijn hieromtrent geen concrete mededelingen gedaan, omdat naar het oordeel van de ondergetekende het in dezen te voeren beleid in de eerste plaats door het nieuw te vormen bestuur moet worden bepaald. Dat naast besteding van gelden aan directe voorzieningen ten behoeve van de praeventieve gezondheidszorg ook gelden ter beschikking worden gesteld voor versterking en verbetering van de organisaties, die in hoofdzaak dit praeventieve werk tot uitvoering brengen, is niet bij voorbaat uitgesloten. Ook daarover zal het bestuur van het Praeventiefonds hebben te beslissen, waarbij uiteraard de consequenties van zodanige steunverlening onder het oog zullen zijn te zien. Het is niet de bedoeling, dat naast particuliere verenigingen ook Overheidsinstellingen voor steun in aanmerking zullen komen.